Национално законодателство

Tyskland

Федерална република Германия е демократична, федерална и социална конституционна държава. Основните права заедно с принципите на демократичната, федерална и социална конституционна държава съставляват неприкосновеното същностно съдържание на Конституцията на Германия, чието съблюдаване се гарантира от Федералния конституционен съд.

Правни източници

Основният закон (Grundgesetz) е Конституцията на Германия, която осигурява рамката за правната система и ценностите на Федерална република Германия. По-специално в нея се установява следното:

основните права като върховни ръководни принципи,

основният държавен ред и най-важните принципи на реда на държавата и нейните най-висши органи,

принципите, въз основа на които се провеждат изборите за Бундестага (долната камара на парламента на Германия),

статутът и правата на свободно избраните членове на Бундестага,

начинът, по който е организиран Бундестагът и по който се провежда неговата дейност,

правомощията и организацията на Бундесрата (горната камара на парламента на Германия, чрез която федералните провинции (Länder) участват в законодателния процес на федерално равнище),

разпределението на законодателната и изпълнителната власт между федерацията и федералните провинции,

основните принципи на организацията на съдебната власт.

Видове правни инструменти — описание

Основните **писмени източници** на германското право са Конституцията, **законите**, **подзаконовите актове** и **общите административни актове**.

Законодателство

Законодателството в материалноправен смисъл е общо, абстрактно и с външни последици, а във формален смисъл представлява правен акт, приет от компетентните законодателни органи в съответствие с предвидената в конституцията процедура.

Германия е **федерална държава, съставена от 16 федерални провинции (Länder)**. Съобразно с това има **федерални закони**, които се прилагат на цялата територия на федералната република, и **провинциални закони**, които се прилагат само в съответната федерална провинция. Всяка федерална провинция има своя собствена конституция, като в границите на компетентността, предоставена ѝ от Основния закон, има също правомощието да приема закони, подзаконови актове и общи административни актове.

Законодателната компетентност на федералната държава и федералните провинции е уредена подробно в Основния закон. Федералните провинции имат законодателни правомощия, доколкото те не са били прехвърлени на федералното правителство съгласно Основния закон. Основните законодателни правомощия на федералната държава са определени в членове 71—74 от Основния закон. Освен това на различни места в Основния закон са предвидени допълнителни федерални законодателни правомощия.

Изключителна законодателна компетентност на федералната държава

В областите, които са от изключителната законодателна компетентност на федералната държава, федералните провинции имат правомощието да приемат законодателство само и доколкото изрично са оправомощени за това с федерален закон (член 71 от Основния закон).

Съгласно член 73 от Основния закон федералната държава притежава изключителна законодателна компетентност, наред с другото, в следните области: външните работи, отбраната (включително защитата на цивилното население), гражданството, свободното движение, паспортите, адресната регистрация и личните карти, имиграцията, емиграцията и екстрадицията, валутата, парите и монетите, единството на митническото и търговското пространство, въздухоплаването, сътрудничеството между федералната държава и федералните провинции във връзка с работата на криминалната полиция и законодателството за оръжията и взривните вещества.

Конкуриращи се законодателни правомощия

В областта на конкуриращото се законодателство федералните провинции имат правото да приемат законодателство, когато и доколкото федералната държава не упражнява своите законодателни правомощия в същата област (член 72 от Основния закон). Правните области, предмет на конкуриращо се законодателство, включват: гражданското и наказателното право, движението по пътищата, правото на сдруженията, правото на пребиваване и на установяване на чужденци, икономическото право, трудовото право и някои аспекти на защитата на потребителите. Що се отнася до някои въпроси, изброени в член 74 от Основния закон като попадащи в обхвата на конкуриращото се законодателство, федералната държава има правото да приема законодателство само и доколкото установяването на равни условия на живот на цялата територия на Германия или поддържането на правно или икономическо единство прави федералното регулиране необходимо в интерес на държавата.

Подзаконов акт

Подзаконовият акт е нормативен акт с общо и абстрактно приложение и външни последици, който се приема от изпълнителната власт въз основа на предоставените ѝ от закона правомощия.

Общ административен акт

Общият административен акт е правна разпоредба с общо и абстрактно приложение, която може да бъде приета от юридическо лице на публичното право в рамките на предоставената му от закона автономност и която обхваща лицата, които принадлежат към това юридическо лице или попадат под неговата юрисдикция.

Правен статут на обичайното право и съдебната практика

Освен писмените източници на правото има **неписмени източници на правото**, които са общите принципи на международното право и обичайното право. По принцип съдебната практика не е източник на правото, въпреки че в действителност играе важна роля. Само някои решения на Федералния конституционен съд (Bundesverfassungsgericht) имат силата на закон.

Източници на международното право и правото на Европейския съюз

Съгласно член 25 от Основния закон на общите правила на международното право е отредена специфична роля в националната йерархия на правните норми: съгласно първото изречение на член 25 от Основния закон те са неразделна част от федералното право, а във второто изречение на член 25 се предвижда, че те имат предимство пред законите; следователно общите правила на международното право се намират между Конституцията и законите в националната йерархия на правните норми.
Съгласно член 59, параграф 2, точка 1 от Основния закон международните договори, които се отнасят до въпроси от федералното законодателство, трябва да бъдат одобрени от компетентните органи под формата на федерален закон, за да може да се прилагат на национално равнище. Ето защо в националната йерархия на правните норми те имат правната сила на федерален закон.

Право на Европейския съюз

Прилагат се особени конституционни разпоредби за участието на Германия в ЕС (член 23 от Основния закон) и за други ситуации, в които се прехвърлят суверенни правомощия на международни организации (член 24 от Основния закон) чрез сключването на международни договори. При условията, установени в член 23 от Основния закон, първичното законодателство на ЕС се прилага на национално равнище в Германия съгласно необходимия за тази цел акт (за който също се изисква съгласието на Бундесрата); по принцип пряко приложимото вторично законодателство на ЕС (например регламенти) се прилага пряко в Германия въз основа на неговия статут; вторичното законодателство, за което се изисква транспониране в националното законодателство (например директиви), по принцип става приложимо в Германия едва когато бъде прието националното законодателство за транспониране; съгласно практиката на Съда на Европейския съюз, в случай на противоречие с националното право, правото на ЕС по принцип се прилага с предимство и националното право трябва да се тълкува по начин, който е в съответствие с правото на ЕС и смекчава това противоречие, доколкото въпросното национално право дава възможност за тълкуване.

Основни актове/закони

Конституционно право

Основен закон на Федерална република Германия (Grundgesetz, GG) — превод на английски език

Закон за Федералния конституционен съд (Gesetz über das Bundesverfassungsgericht, BVerfGG) — превод на английски език

Гражданско право

Граждански кодекс (Bürgerliches Gesetzbuch, BGB) — превод на английски език

Граждански процесуален кодекс (Zivilprozessordnung, ZPO) — превод на английски език

Търговско право

Търговски кодекс (Handelsgesetzbuch, HGB) — превод на английски език

Закон за акционерните дружества (Aktiengesetz, AktG) — превод на английски език

Закон за дружествата с ограничена отговорност (Gesetz betreffend die Gesellschaften mit beschränkter Haftung, GmbHG) — превод на английски език

Административно право

Кодекс на административните съдилища (Verwaltungsgerichtsordnung, VwGO) — превод на английски език

Закон за административното производство (Verwaltungsverfahrensgesetz, VwVfG)

Наказателно право

Наказателен кодекс (Strafgesetzbuch, StGB) — превод на английски език

Наказателно-процесуален кодекс (Strafprozeßordnung, StPO) — превод на английски език

Йерархия на правните норми

Основният закон оглавява йерархията на вътрешните правни норми. Той има по-висок ранг от всички други източници на вътрешното право и в качеството си на **Конституция** представлява основата на цялата правна система на Германия. Всяка законова разпоредба, приета в Германия, трябва да е съвместима с Основния закон както по форма, така и по съдържание. Във връзка с това в член 20, параграф 3 от Основния закон се посочва, че законодателната власт е обвързана с конституционния ред, а изпълнителната и съдебната власт — със закона и правото. Освен това законодателната, изпълнителната и съдебната власт са обвързани с основните права, установени в членове 1—19 от Основния закон, които са пряко приложимо право (член 1, параграф 3). Върховенството на Основния закон се гарантира в крайна сметка от Федералния конституционен съд. Само Федералният конституционен съд може да обяви за недействителен парламентарен закон, ако той е противоконституционен.
В член 79, параграф 2 е постановено, че Основният закон може да се изменя само с мнозинство от две трети от членовете на Бундестага и две трети от гласовете на Бундесрата. Бундесратът е органът, чрез който федералните провинции участват в приемането на законодателството на федералната държава и в нейната администрация, както и по въпроси, свързани с Европейския съюз. Някои **ключови елементи от Основния закон** — например делението на федералната държава на федерални провинции, тяхното принципно участие в законодателния процес, както и принципите, установени в член 1 и член 20, **въобще не могат** да се **изменят** (член 79, параграф 3, така наречената **„гаранция за неотменимост“** на основните конституционни положения, заложени в Основния закон).
Общите правила на международното право са от по-нисък ранг спрямо Конституцията, но от по-висок спрямо законите на федералната държава и федералните провинции. Тези общи правила включват международното обичайно право и общите принципи на международното право, но не и международното договорно право. Основният закон изрично предвижда, че общите правила на международното право са неразделна част от федералното право, имат предимство пред законите и пораждат права и задължения пряко за жителите на федералната територия (член 25). Тези общи правила на международното право с правно действие спрямо отделни лица (т.е. правила за защита на лицата) включват по-специално правата на човека, които трябва да бъдат определени като международни императивни норми, гарантирането на подходяща правна защита на чужденците или „специалното правило“, съгласно което наказателните производства са обусловени от получаването на разрешение за екстрадиция от екстрадиращата чужда държава.
Обикновените **закони** са от по-нисък ранг спрямо Конституцията. Те се приемат от **Бундестага с участието на Бундесрата**. Законопроекти в Бундестага могат да се внасят от федералното правителство, от Бундесрата или от Бундестага (от парламентарна група или най-малко 5 % от неговите членове). В Основния закон са посочени случаите, при които окончателното приемане на даден закон от Бундестага изисква съгласието на Бундесрата (понастоящем — съгласно статистическия материал, публикуван от Бундесрата на неговия уебсайт — около 38 % от всички закони). Бундесратът може само да подава възражения срещу останалите законопроекти, приемани от Бундестага, който от своя страна може да ги отхвърли. Когато има различия в позициите на Бундестага и Бундесрата, може да бъде свикана обща комисия за съвместно разглеждане на законопроектите (Комисия за посредничество), съставена от равен брой членове на Бундестага и Бундесрата (понастоящем от по 16 членове). Ролята на Комисията за посредничество е да изготви предложения за постигане на единодушие, макар че тя не може сама по себе си да взема решения от името на Бундестага и Бундесрата.
Подзаконовите актове са от по-нисък ранг спрямо законите и могат да се издават от федералното правителство, федерален министър или правителствата на федералните провинции. **Общите административни актове** са от по-нисък ранг спрямо подзаконовите актове и могат да се издават от юридическо лице на публичното право (например община).

Законодателен процес

Законодателството се изготвя от двете камари на парламента на страната. Поради това германският **Бундестаг** е най-важният законодателен орган. Той се **произнася** по **всички закони, които попадат в сферата на компетентност на федералната държава**, чрез законодателен процес с участието на Бундесрата.
Съгласно федералната система на Германия **федералните провинции** притежават значителен дял от правомощията на държавата и поради това **Бундесратът** също **участва в законодателната процедура**. Всички закони се внасят за гласуване в Бундесрата, а в случай на законодателство, което изисква неговото одобрение, той може дори да предизвика отхвърлянето на някои законопроекти.

Законодателна инициатива

Повечето законопроекти и предложения се изготвят от **федералното правителство**. В качеството си на централен орган на изпълнителната власт то има най-голям опит в прилагането на законодателството и притежава преки познания за това къде на практика са необходими нови нормативни разпоредби.
Въпреки това не само федералното правителство, но също и **Бундесратът** е оправомощен да внася законопроекти.
Членовете и парламентарните групи на Бундестага също са оправомощени да внасят в Бундестага нови или преразгледани законодателни актове под формата на законопроекти.
Те се обсъждат, разискват и гласуват в парламента в съответствие с точно определена процедура.

Инициативи на федералното правителство или Бундесрата

Ако **федералното правителство** желае да предложи или измени закон, федералният канцлер трябва най-напред да предаде законопроекта на **Бундесрата**.
По правило тогава Бундесратът разполага със срок от 6 седмици, за да даде **становище**, което след това правителството може да коментира писмено. След това федералният канцлер предава законопроекта на Бундестага със становището на Бундесрата. **Изключение** от тази процедура е проектът на **Закона за бюджета**, който се изпраща едновременно на Бундесрата и Бундестага.
Подобна процедура се прилага, когато се внасят законодателни инициативи от Бундесрата. След като в полза на даден законопроект са гласували мнозинството от членовете на Бундесрата, той най-напред бива предаден на федералното правителство, което дава становище по него, обикновено в рамките на 6 седмици, и след това го препраща на Бундестага.

Инициативи от членове на Бундестага

Законопроекти могат да се внасят и от членове на Бундестага, като в този случай те трябва да бъдат подкрепени или от **поне една от парламентарните групи, или от най-малко 5 % от членовете на Бундестага**.
Внесените по този начин законопроекти не трябва първо да се предават на Бундесрата. Поради това понякога правителството урежда внасянето на особено **спешни законопроекти** от своите парламентарни групи в Бундестага.

Разискване на законопроектите и приемане на законите

Разпространение на теми за разискване

Преди даден законопроект да може да бъде разискван в Бундестага, той най-напред трябва да бъде представен на председателя на Бундестага и регистриран от администрацията.
След това той се разпространява до всички членове на Бундестага и Бундесрата и до федералните министерства като печатен документ или по-често в електронен вид.
С включването на законопроекта в **дневния ред на пленарното заседание** приключва първият етап от неговото разглеждане в парламента: след това може да бъде **официално представен** в открито заседание на Бундестага.

Три четения в пленарна зала

По правило законопроектите преминават през **три разисквания** в пленарната зала на Бундестага. Тези разисквания се наричат **четения**.
По време на първото четене се провежда дебат само ако това е било одобрено в Ältestenrat (Съвета на старейшините, изпълнителния орган на Бундестага) или е поискано от някоя от парламентарните групи. Най-често това се случва с особено противоречиви законодателни проекти или такива, които представляват интерес за обществеността.
Основната цел на първо четене е да се **определят една или няколко комисии**, които да разгледат законопроекта и да го подготвят за второ четене. Това се извършва въз основа на препоръките на Съвета на старейшините.
Ако са определени няколко комисии, една от тях поема цялостната отговорност за разискванията и следователно отговаря за напредъка на процедурата. Останалите комисии биват приканени да представят становища.

Законодателна работа в комисиите

Подробната работа по законодателството се извършва в постоянните комисии, в състава на които влизат членове на всички парламентарни групи. Членовете на комисиите се запознават с материята и я разискват по време на своите заседания. Те могат също така да канят заинтересовани страни и експерти на публични заседания.
Успоредно с извършваната от комисиите работа **парламентарните групи** създават работни групи, в които се разглеждат съответните въпроси и се изработват техните собствени позиции.
Не е необичайно парламентарните групи в комисиите да намират общи позиции. Повечето законопроекти се преработват в по-голяма или по-малка степен в резултат на сътрудничеството между управляващите и опозиционните парламентарни групи.
След приключване на разискванията **водещата комисия представя в пленарна зала доклад** относно протичането на разискванията и резултатите от тях. **Предложеното от нея решение** е основата за второто четене, което след това се провежда в пленарната зала.

Дебати на второ четене

Преди второто четене всички членове получават публикуваната **препоръка за решение** в печатен вид. По този начин те са добре подготвени за дебата. Парламентарните групи освен това допълнително координират своите позиции по време на вътрешни заседания преди този дебат с цел да представят единна позиция по време на публичното второ четене.
След общия дебат всички разпоредби на законопроекта могат да се разглеждат поотделно. По правило обаче в пленарната зала се преминава направо към гласуване на законопроекта в неговата цялост.
Всеки член на Бундестага може да внася **предложения за изменения**, които непосредствено след това се разглеждат в пленарната зала. Ако в пленарна зала се вземе решение за внасяне на изменения, новата версия на законопроекта трябва най-напред да се отпечата и разпространи. Тази процедура обаче може да бъде съкратена със съгласието на две трети от присъстващите членове. Тогава е възможно третото четене да започне веднага.

Гласуване на трето четене

По време на третото четене се провежда допълнителен дебат само ако това бъде поискано от някоя парламентарна група или от най-малко 5 % от членовете на Бундестага.

На този етап вече не могат да се внасят предложения за изменения от отделни членове, а само от някоя от парламентарните групи или от 5 % от членовете на Бундестага. Освен това могат да се внасят само предложения по измененията, приети по време на второто четене.
Окончателното гласуване се провежда в **края на третото четене**. Когато председателят на Бундестага поиска да бъде гласувано в полза на законопроекта, против него или за въздържане, членовете отговарят, като стават от своите места.
След като даден законопроект събере необходимото мнозинство в пленарната зала на Бундестага, той се **предава на Бундесрата като закон**.
Съгласие на Бундесрата
Чрез **Бундесрата федералните провинции** участват в оформянето на всеки закон. Във връзка с това **правата на Бундесрата за участие** в законодателния процес са точно определени.
Бундесратът не може да прави изменения в закон, приет от Бундестага. Ако обаче Бундесратът не е съгласен с даден закон, той може да изиска свикване на **Комисията за посредничество** (Vermittlungsausschuss). Комисията за посредничество се състои от равен брой членове на Бундестага и Бундесрата.
За някои закони, наричани **закони, изискващи одобрение (Zustimmungsgesetze)**, съгласието на Бундесрата е задължително. Това са например закони, които задължават федералните провинции да извършват плащания към гражданите или които засягат финансовите и административните компетентности на федералните провинции.
Когато става въпрос за **законопроекти, срещу които Бундесратът може да внесе възражение**, Бундестагът може да приведе даден закон в сила дори ако в Комисията за посредничество не е било постигнато единство. Това обаче изисква ново гласуване, при което Бундестагът трябва да приеме законопроекта с абсолютно мнозинство.
По-подробна информация е достъпна на уебсайтовете на Бундестага и на Бундесрата.
Обнародване, публикуване и влизане в сила
След като даден законопроект е бил одобрен от Бундестага и Бундесрата, той трябва да премине през няколко допълнителни етапа, преди да може да влезе в сила като закон.
Закон, който е бил приет, най-напред се отпечатва и предава на федералния канцлер и на компетентния федерален министър за приподписване. След това федералният президент получава закона за обнародване. Той преглежда дали законът е бил одобрен в съответствие с Конституцията и дали няма видими съществени противоречия с Основния закон. След като тези проверки бъдат извършени, федералният президент подписва закона и разпорежда той да бъде публикуван във Федералния държавен вестник (Bundesgesetzblatt).
Така законът се обнародва. Ако в закона не е посочена конкретна дата за влизането му в сила, това става на 14-ия ден след датата на публикуване на броя на Федералния държавен вестник, в който е отпечатан законът.

Способи за разрешаване на противоречия между различни правни източници

С Основния закон се урежда въпросът за всяко противоречие между федералното и провинциалното право. Основното правило е заложено в член 31 от Основния закон: „Федералният закон има върховенство пред провинциалните закони“. Този принцип се прилага независимо от йерархията на противоречащите си правни норми, затова федералният законодателен акт например има предимство пред конституцията на дадена федерална провинция.
В останалите случаи противоречията могат да бъдат разрешавани въз основа на йерархичния ранг на противоречащите си правни норми. В случай на правни норми, които формално са от еднакъв ранга в йерархията, може да се вземе предвид съотношението на общ към специален закон (*lex specialis)* или хронологията на приемането на законите *(lex posterior)*.

Бази данни с правна информация (със съответните връзки)

Gesetze im Internet (закони онлайн)

Федералното министерство на правосъдието и Федералната служба за правосъдие публикуват почти цялото действащо федерално законодателство онлайн. Тази информация е достъпна безплатно за всяко заинтересовано лице. Законите и подзаконовите актове могат да бъдат намерени в актуалните им редакции. Те непрекъснато се консолидират от центъра за документация към федералната служба „Правосъдие“.
Законите, публикувани на немски език, могат да се използват свободно във всички предвидени формати. Правните текстове, до които има достъп онлайн, не са официалните версии. Последните се публикуват само в хартиеното издание на Федералния държавен вестник.
Достъпът до базата данни безплатен ли е?
Да.
На кои езици е достъпна базата данни?
Законите са достъпни на немски език. В много случаи са налични и преводи на английски език.
Какви са наличните критерии за търсене?
1. Търсене по заглавие
Можете да извършите търсене само по думите, съдържащи се в дългото или краткото заглавие, и официалните съкращения на всички налични закони. Могат да се използват два различни оператора:
Оператор AND:
извършва се търсене на документи, в които се срещат всички въведени думи.
Оператор OR:
извършва се търсене на документи, в които се среща поне една от въведените думи.
2. Търсене на пълен текст
Можете да извършите търсене по ключова дума във всички налични правни текстове. Тук отново могат да се използват два различни оператора:
Оператор AND:
извършва се търсене на документи, в които се срещат всички въведени думи.
Оператор OR:
извършва се търсене на документи, в които се среща поне една от въведените думи.

Rechtsprechung im Internet (съдебна практика онлайн)

От 2010 г. насам Федералното министерство на правосъдието и Федералната служба за правосъдие публикуват онлайн избрани решения на Федералния конституционен съд, федералните върховни съдилища и Федералния патентен съд. Тази информация е достъпна безплатно за всяко заинтересовано лице. Решенията са анонимизирани и по принцип се публикуват без съкращения. Базата данни се актуализира ежедневно.
Решенията могат да се използват свободно във всички предоставени формати.
Достъпът до базата данни безплатен ли е?
Да.
На кои езици е достъпна базата данни?

Решенията са достъпни на немски език.

Какви са наличните критерии за търсене?

1. „Обикновено търсене“

Стандартното търсене („обикновено търсене“) ви позволява да извършвате търсене в пълния текст на всички решения, публикувани от отдела за обслужване на граждани (Bürgerservice). Когато е възможно, въведените от потребителя думи се свързват с определени метаданни, а правописът се стандартизира. След извършване на търсенето термините за търсене се показват под формуляра за търсене заедно с броя на резултатите. Налично е поле за въвеждане, където можете да въведете почти всички специфични критерии за търсене, които могат да се използват в интернет търсачка.

Възможните съответствия се предлагат автоматично в списък, докато въвеждате думите за търсене. След като потребителят започне да въвежда критерий за търсене, текстът и други термини за търсене се появяват в автоматично генерирания списък с предложения и оттам могат да бъдат приети директно във филтъра за търсене. Системата също така разпознава и подчертава грешките при въвеждане. Функцията за бързо търсене тълкува въведеното от потребителя и предлага алтернативни варианти на изписване чрез списъка с предложения (функцията „Това ли имахте предвид?“).

По подразбиране въвежданите думи за търсене са свързани с оператор „and“; не е необходимо потребителят да въвежда думата „and“. Кръстосано търсене се извършва автоматично за критерии за търсене, които са въведени един след друг. Чрез въвеждане на операторите „OR“ или „NOT“ потребителят може да определи дали търсените документи да бъдат включени или изключени. Последователността на въведените думи за търсене се запазва при показване на резултатите. Връзките OR или NOT се представят отделно в списъка с термини за търсене.

2. „Разширено търсене“

Функцията за разширено търсене предлага на потребителя възможност за свързване на отделните критерии за търсене по диференциран начин за всички документи.

В допълнение към търсенето в пълния текст разширеното търсене позволява търсене на метаданни въз основа на следните критерии за търсене:

Съд

Правна разпоредба

Дата

Референтен номер на документа/ECLI

Verwaltungsvorschriften im Internet (административни разпоредби онлайн)

Федералното правителство, под общата отговорност на Федералното министерство на вътрешните работи и в рамките на съвместен проект с juris GmbH, предоставя изчерпателна онлайн база данни с действащите административни разпоредби, издадени от върховните федерални органи. Тази информация е достъпна безплатно за всяко заинтересовано лице. Базата данни съдържа „живи документи“, т.е. правителствените служби непрекъснато актуализират предоставените документи. Новите административни разпоредби и административните разпоредби, които са в процес на преразглеждане, могат да бъдат добавяни по всяко време от juris GmbH.

Административните разпоредби не са закони. Те са общи и абстрактни разпоредби в рамките на административната организация и се издават от административни органи от по-високо ниво или началници до подчинени органи или служители с цел уточняване на организацията и дейността на съответната администрация. При необходимост можете да намерите допълнителни подробности за отделните административни разпоредби на уебсайтовете на федералното министерство, в чиято сфера на отговорност попадат съответните въпроси.

Достъпът до базата данни безплатен ли е?

Да.

На кои езици е достъпна базата данни?

Административните разпоредби са достъпни на немски език.

Какви са наличните критерии за търсене?

1. Търсене по заглавие

Можете да извършите търсене само по думите, съдържащи се в дългото или краткото заглавие и официалните съкращения на всички налични административни разпоредби. Могат да се използват два различни оператора:

Оператор AND:

извършва се търсене на документи, в които се срещат всички въведени думи.

Оператор OR:

извършва се търсене на документи, в които се среща поне една от въведените думи.

2. Търсене в пълния текст

Можете да извършите търсене по ключова дума във всички налични правни текстове. Тук отново могат да се използват два различни оператора:

Оператор AND:

извършва се търсене на документи, в които се срещат всички въведени думи.

Оператор OR:

извършва се търсене на документи, в които се среща поне една от въведените думи.

Justizportal des Bundes und der Länder (портал за правосъдие на федералната държава и провинциите)

Федералното министерство на правосъдието и администрациите на федералните провинции предоставят правни текстове онлайн на заинтересованите граждани. В някои случаи се заплаща такса. Съществуват и някои разлики в критериите за търсене.

Други бази данни с правна информация

Bundesgesetzblatt (Федерален държавен вестник)

Федералният държавен вестник се публикува в печатен вид и в електронен вид на следния адрес: https://www.bgbl.de/xaver/bgbl/start.xav

Печатната версия е обвързваща.

Bundesanzeiger (Федерален вестник)

Федералният вестник се публикува в електронен вид и е достъпен на следния адрес: https://www.bundesanzeiger.de/pub/de/amtlicher-teil

Електронната версия е обвързваща.

Dokumentations- und Informationssystem für Parlamentarische Vorgänge (система за документация и информация за парламентарните операции)

Последна актуализация: 05/05/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този

документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държвата-членка, отговорна за тази страница.